

ЧАЯН



САТИРА ҺӘМ ЮМОР ЖУРНАЛЫ ОКТЯБРЬ * 2022 * КАЗАН

10



Ычкын моннан!
Импорт товарларын
без үзебез
житештерәбез!



Анастасия ВАСИЛЬЕВА

ИСӘН ЧАКТА ТАКТАШ, “ҮЛДЕМ”, ДИГӘН...

Яши торгач, тулды житмеш бишем,
Кояш чыга һаман бер яктан.
Күк болытсыз чакта күрәдер дә
һәм әйтәдер миңа: “Картайган”.

Ә син, Кояш, атып-баеп йөрөп,
Белмисең дә безнең халәтне...
Син – мәңгелек, ә мин – мизгел,
Яши башлыйм... йомам бәбәкне.

Кеше гомере кыска икән лә,
Уй-хыяллар кала шул килеш.
Сиңа, Кояш, Ходай бер юл биргән:
Калку-бату – артка юк йөреш.

Йолдызлар да күктә үзгәртмиләр
Йөрешләрен, танып беләбез.
Казык йолдыз ғына бер кузгалмый
Тора, балкый. Ә без сүнәбез...

Тылкышмыйча дөнья халәтенә,
Бар жисемнәр яши үзенчә.
Тик кешеләр генә тынышалмый,
Милек өчен бугаз чәйнәшә.

Әхлак дигән гади төшенчәләр
Чыгып кача жанны чәрдәкләп.
Намус, вөждан ярып, үксеп елый,
Шайтан көлә, ботын чәбәкләп.

Яшәмәдек, эшләмәдек диеп
Әйтеп булмый, без бик тырыштык.
Без тудырган, без туплаган малны
Карап торып читкә шудырдык.

Шпаналар үрчеткәнбез икән,
Баш күтәрми эшләп, белмичә...
Күрәсезме, алар – өске катлам,
Ә без хәзер – хәерче, куштан...

Мин һаман да язам, ярсый-ярсый,
Гаделлекне яклап илемдә.
Хак көрәшем минем акланырмы
Исән йөргән соңгы көнемдә?

Оялыпмы безнең яшәештән
Кояш батса, иртән чыгармы?
Таң кашына кунса кара төтен,
Жан чыдамый чаңын сугармы?..

Бер игелек эшләп булмый монда,
Әйбәт булып калу икеле...
Исән чактук Такташ, “үлдем”, дигән,
Мин дә, ахры, шуның шикелле.



ШОМБАЙ болай диде...

Хөрмәтле Чаян! Минем күзәтү-
емчә, хәзерге хатыннар, заманадан
артта калмас өчен, косметика белән кирәгеннән артык мавыга-
лар шикелле. Мондый «чибәркәйләр»не күргәч, кайчагында елап
жибәрәсе килә...

КАЗАН

Л. ТӘХИЕВ

– Алар ботканы май белән, ә йөзне косметика белән бозып
булмый, дигән гыйбарә буенча эш итәләр бугай, – диде Шомбай
ага, укучыбызның хатын укып чыккач.

АВАЗЛАР

Ярып керә жанны табигатьнең
 Ходай биргән барча тавышы:
 Кышның салкын тынычлыгын бозып,
 Ватылышып бозлар агышы,
 Жирне азаплаган челләдән соң
 Күкне ярган яшен камчысы,
 Кара болытларның, усалланып,
 Йөзгә бәргән салкын тамчысы.
 Елга буендагы тал астында
 Уфылдавы шомлы чоңгылның,
 Тәрәзәне шакып кара төндә,
 Шыбырдавы көзгә яңгырның.
 Ябалдашлар белән бәрелешеп,
 Агачларның ярысып шаулавы,
 Урман эчләрендә әллә буран,
 Әллә явыз бүре улавы...

Шомлы аваз, ярысып шаулаумы ул —
 Йөрәгемә керәдер тулып.
 Тик барыбер нечкә күңелемдә
 Яңгырый алар моңлы жыр булып...



«Уку яктылык, ә наданлык – таңнан эшкә», – дип шаярталар кайбер үткен телләр. Тик Казанның яңа торак комплекслары һәм коттедж бистәләрендә яшәүчеләр бу сүзләрдән елмаймаслар иде, мөгаен. Киресенчә, авыр сулап куярлар иде – аларның балаларына бит иртә таңнан тәпи-тәпи мәктәп сукмагынан атларга туры килә...

Демографик кризис турындагы фаразларга карамас-тан, илдә беренче сыйныфка баручы балаларның саны елдан-ел арта бара. Менә республика буенча да соңгы вакытта бу өлкәдә зур күтәрелеш күзәтелә. Бу яхшы күренеш, әлбәттә, ләкин мәктәпләр житми шул! Казанда, мәсәлән, 30 уку йорты житми. Бу житешсезлекнең сәбәбе башка күтәрелештә – төзелешнең алга китүендә. Яңа торак комплекслар, яңгырдан соң гөбә кебек, артканнан-арта тора. Ә анда, кырмыска оясыдай төзелгән кеше өннәреннән башка, кагыйдә буларак, бернинди балалар бакчалары, поликлиникалар һәм шул ук мәктәпләр юк. Менә шундый икеләтә күтәрелеш килеп чыга.

Узган елның кышында мәктәпләренә берничә чакрым үз жайлары белән барырга мәжбүр Привольный һәм Вишнёвка бистәләрендә яшәүче балалар флэшмоб оештырганнар иде. Алар, өлкән абыйларга мәктәпнең ераклыгы турында искә төшерү йөзеннән, үз гаүдәләреннән кар өстендә «мәктәп» сүзе жыйганнар иде. Балаларга ул чакта, мәктәп булып, ләкин соңрак, дип вагъдә ителләр; ә ата-аналарына исә янап куйдылар: мондый житди эшләрдә ныгып житмәгән балаларны файдалану ярамый, янәсе.

Белем алырга сәяхәт

Яңа уку елы башланды. һәм яңадан бистә укучылары, дәресләргә соңга калмас өчен, иртәнге биштә торып, начар юл буенча жәяүләп автобус тукталышына юл тотта. Ә вагъдә ителгән мәктәп ничек? Кузга-

лыш бар шикелле – бина өчен урын билгеләнгән һәм казыклар кагып куелган.

Торак комплексның янәшәсендә мәктәп булса да, ул шыппап тулы. Мәсәлән, «Салават Күпере» һәм «Весна» комплексларындагы лицейлар унбишәр беренче сыйныф жыйган. Үзәнә күрә рекорд та бар – сыйныфларны билгеләү «С» хәрәфенә барып житкән! Ә 1200 укучыга исәпләнгән «Солнечный город» тагы мәктәп ике тапкыр күбрәк укучы кабул итәргә мәжбүр. Йөзләп баланы ераграк урнашкан мәктәпләргә күчерергә туры килгән – алар бинага сыймаган. Ата-аналары алдында кыз-уларын белем алу урынына урнаштыру мәсьәләсе килеп туа.

Мәктәп төзү – арзан нәрсә түгел. Бер уку йорты төзү өчен 1,5 миллион сум һәм бер өем документлар кирәк. Балалар да бюрократия эшләре хәл ителүгә караганда, тизрәк үсә. Шуңа күрә бу мәсьәлә мәктәп тигезләмәсен чишүгә караганда, катлаулырак булып чыга. Ләкин хәл бөтенләй үк күңелсез түгел. Вишнёвкада яшәүче өлкән сыйныф укучысы Марат бу хакта менә нәрсә диде:

– Аның каравы, үземнең булачак балаларыма сөйләр әйбер булып. Яңгырга һәм карга карамастан, көн саен белем алу өчен сәяхәткә чыгуым турында... Ичмасам, аларны мондый мажаралы юллар көтмәс дип ышанасы килә...

Людмила САФИУЛЛИНА

Валерий ТАРАСЕНКО



Максим СМАГИН





Игорь КИЙКО



Валерий ТАРАСЕНКО



Ринат АБЗАЛОВ



– Ни өчен сез урмандагы тыюлыкта калыккан иң яхшы торак комплексын төзүгә каршы чыкмадыгыз?!

– Миңа каршы килә алмастай чөмөдән китерделәр...

Бер кирпичтан тулы бер йорт төзеп буламы? Була икән, берне генә түгел, берничәнә! Һөнәренең серләре белән ЮХИДИ инспекторы Галиуллин бүлеште.

– Ни өчен социаль чөлтәрдә аралашмыйсың?

– Мин – психиатр. Эшемдә дә андый аралашулар житәрлек.

Элеккеге фильмнарга уйларга мәжбүр итәләр иде, хәзергеләре алай түгел. Хәзергеләрен карыйм да уйланам: нигә соң әле мин моны карадым, дим?!

Берзаман бер акыллы кеше сөйләшми башлады. Дөньялар тынычсызланды, ә сердәшләр ышанычсызланды.

Уйладым-уйладым да, әшәке гыйфрит белән сугышка чыгарга булдым – яшел елан белән, ләкин сугышта үзгә генә батыр кала алмаска мөмкин. Ашыгыч рәвештә тагын ике батырны табарга туры килде.

– Әйтегез әле, Ребе, минем Сараның туйга хәтле баласы туды, бу зур гөнаһмы?

– Нишләп гөнаһ булсын! Бала туйның кайчан буласын каян белсен?

ЮХИДИ посты өстеннән сәгатенә 2000 километр тизлектә НЛО очып үтә. Гаишниклар шаккатып карап калалар дип уйлыйсызмы? Юк, Галәм кунаклары шок хәленә төшә, ник дисәгез, икенче көнне үк аларның Альфа Центавра галактикасына штраф турында квитанция килеп житә!



АГАЙ-ЭНЕ АК МЫЕК...

Республикага килгән Себер-Урал нефть-газ компаниясе туган-тумачалык белән көрәшкән булган. Түбән Камада һәм Казанда үткәрелгән тикшерүләр якин туганнарның бер-берсенә карата турыдан-туры буйсынуда торганнын күрсәткән. Әйтергә кирәк, элекке житәкчелек монда беринди начар нәрсә күрмәгән, хәтта бу хәлне үрнәккә куйган: акционерларның балалары житәкче булып эшлиләр. СИБУР исә моңа башкачарак карый. Алар хезмәт династияләрен ихтирам итәләр, ләкин ул династияләргә житәкчелеккә кагылышы булмаска тиеш. Беренче эш итеп "агай-энеләргә" шәхси элементларне юкка чыгарырга һәм хезмәткәрләрнең киләчәк язмышын хәл итәргә тәкъдим ителгән.

ЯЛГАН СӘЯХӘТ

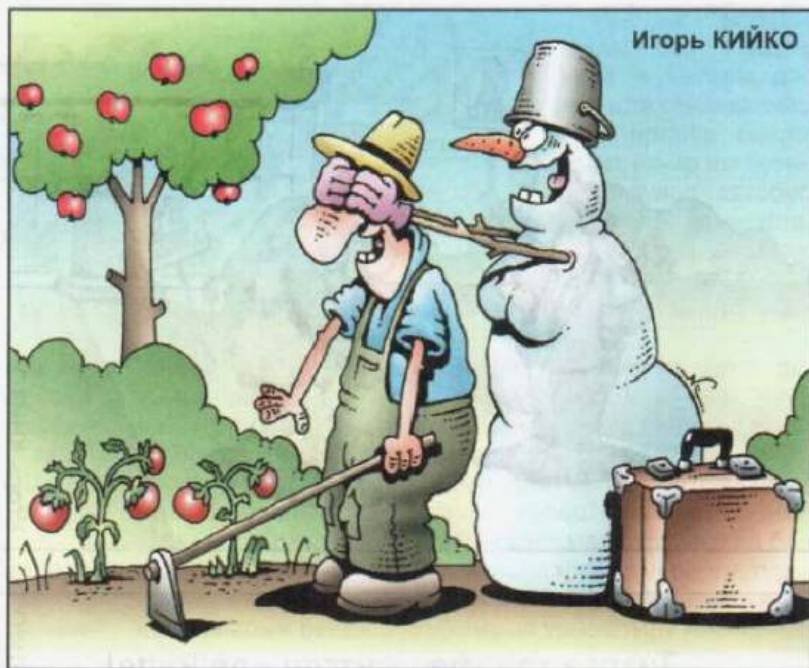
Жәй ахырында ике дистә чамасы турист мошенниклар тырнагына эләккән. Болай да зур катлаулыктар белән бәйләң илгә чыгуны Казандагы туристик фирмаларның берсе тагын да катлауландырып жибергән. Яз көне үк сатып алынган путёвканың ялган булганлыктары турында туристлар очып китәр алдыннан гына белгәннәр. Сәяхәтчеләрнең үзләре әйтүенчә, алар юлнамаларны гадәттән тыш арзан булуына кызыгып алганнар.

САТЛЫК ГЕРМАФРОДИТЛАР

Чаллы эшмәкәрләре Казакъстан фермерларын бик житди итеп өткәннәр. Фермерлар, сөйләшкәнчә, шәп нәселле Чехия сыерлары урынына нәселсез һәм авыру эре мөгезле терлек алганнар. Кайберләре исә, гомумән, үрчүдән махрүм гермафродит булып чыккан. Ялганчы сәүдәгәрләргә хәзер суд көтә.

КУЛЬТУРАСЫЗ МӘДӘНИЯТ

Чаллыдагы "Мастеровые" Рус драма театрының яңа бинасында гадәти булмаган скульптура күрергә була. Мәдәният учагының бәдрәфендә, унитазга утырып, телефоннан сөйләшүче кыз урнашкан. Бу сәнгать әсәрен тудыру белән житәкчелек иткән хезмәткәр хөрмәтенә кызыл Тая дип исем биргәннәр. Шәһәр халкы бу сынны төрлечә кабул иткән: кемдер Брюссельдәге "пес итүче малай"ны исенә төшергән – бездә шундый кыз булсын, янәсе, ә икенчеләре, мондый скульптураларга мәдәният учреждениесендә урын булмаска тиеш, дип каршы чыккан.



Игорь КИЙКО



Вячеслав ШИЛОВ

ЮККА ЭЙТМЭСЛӘР

Буйдак патша кебек яши һәм эт кебек үлә;
өйләнгән ир эт кебек яши, патша кебек үлә.

Әгәр хатыннар бер кеше өчен генә
бизансәләр, бу озак дәвам итмәс иде.

Ир-ат кеше үзенә кадәр булганнарда
көнләшә, ә хатын-кыз — үзеннән соң булачак-
лардан.

Мәхәббәттә бәхетле булыр өчен суқыр
булу кирәкми, вакыты-вакыты белән күзгә
йомып тору да житә.

Хатын-кызны бәхетле итәр өчен аңа
берничә кәнфит һәм көзгә биру житә.

Уксус шарабтан барлыкка килгән кебек,
никах та мәхәббәттән барлыкка килә.

(Хатын-кыз белгечләре мәжлесендә язып алынды)

Михаил ЛАРИЧЕВ



Рөстәм ЗАРИПОВ

КЕМНӘР АЛАР?

Алда үтәлмәслек томан – томаналык,
Ишәкләре – батыйлык* һәм будалалык**,
Минбеләмлекләре киерелгән жилкән,
Фикерләре чыга арттан, саркый үттән,
Әдәбият сайлыгында алар күптән...
Мидәге сырларын инде вакыт сөрткән...
Саллары акмый, бүрәнәләре бүрткән...
Маңгай тар, жан түбән, авыз-борың күпкән...
Күрчә, Сократ, Хәйям булып "уйланалар",
Милләт хадиме булып та кыйлланалар,
Болганчыкта балык тотулары үңай...
Исем, бүләк сосу өчен шулай кулай...
Армый-талмый банкетларда сыйланалар,
Тел беткәндә китап санап юаналар,
Йә, әйтегез, тарих өчен кемнәр алар?
Милләт тәнендә үлекле чуан алар...

* Батыль – бозык.

** Будала – ахмак, буталган.



Күңелачу

Александр БРЮХАНОВ

Кич белән Наҗия гадәттәгечә ашарга әзерли башлады. Кинәт телефон шалтырады.

– Алло, – диде, йомшак кызлар тавышы, – күңел ачарга теләмисезме...

– Ничек... күңел ачарга? – дип сорады, берни дә аңламыйча, Наҗия.

– Сөз бары тик "әйе" диегез, һәм без бөтен нәрсәгә әзер...

– Сөз кайдан? – дип икенче сорадын бирде Наҗия.

– Каян булсын, идарәче компаниядан инде...

– Нәрсә баш катырасыз, сөз кич белән эшләмисез ич. – Наҗия трубканы ташлады... Аннан соң уйга калды... Телефонны алды, җитди кыяфәт белән, кирәкле номерны җыйды.

– Алло, бу Идарәче компанияме?..

Трубкадан күңелгә ятышлы ягымлы хатын-кыз тавышы ишетелде. – Электәдә Идарәче компания. Без сезгә егетләребез һәм кызларыбыз белән күңел ачу тәкъдим итә алабыз...

Наҗия, кая эләккәнән һәм нәрсә тәкъдим иткәннәрен аңларга тырышып, тынып калды. Ә трубкадан шул ук тавыш ағыла бирде:

– Кая килергә? Нинди костюмнарда кулай күрәсез – урам себерүченекенме, әллә сантехникныкымы? Авария машинасы формасы белән дә була... Хезмәт күрсәтү түләүле...

Наҗия трубкасын куйды. Нәрсә бу? Телефон станциясендә берәр нәрсә бутаганнырдыр инде. Ул калтыранган куллары белән кирәкле номерны җыйды.

– Әлү, бу телефон станциясеме?

– Әйе, бу телефон станциясе, – дип җавап бирде чишмәдәй челтерәп торган саф тавыш. – Безнең телефонисткалар йә монтерлар белән күңел ачарга теләмисезме? Адресыгызны әйтәгез...

Наҗия янә телефон трубкасын куйды:

– Нинди шакшылык – моны болай гына калдыррга ярамый.

Бер минуттан соң ул полиция номерын җыя башлады...

– Алё, полиция... Сезне дежур кыз Ляля тыңлый, – бу инде тәҗрибәле һәм күпне күргән хатын тавышы иде. – Тоткарланган гражданныр белән күңел ачарга теләмисезме? Богаулар һәм юл инспекторы таякчыгы белән өегезгә да килә алабыз...

Наҗия трубкасын ташлады... Нушыннан язып бару хәленнән аны ишек чылтыравы чыгарды...

– Ишеккә дә килеп җиттеләр инде әллә?

Ул шкаф өстеннән уклау алды һәм ишекне ачып, киерелеп, аны караңгыга томырды...

– Ой-ёй-ёй!! – ишек артынан таныш тавыш ишетелде, һәм ире кереп ауды...

– Ни өчен? – дип сорады ул мескен тавыш белән, күз астындагы заңгәрләнеп килүче түмгәкне тотып...

– Синең хатыннарың өчен. Кич буе шалтыраталар, күңел ачарга тәкъдим итәләр, – диде бөөренә таянып Наҗия...

– Син оныткансың, бүген гашыйклар көне бит, – дип исенә төшерде ире. – Бөтен оешмаларда да билгели торганнырдыр...

– Ә мин, җүләр, шаярталар дип торам тагын, – дип, тирән сулап куйды Наҗия. – Алайса чишен, ашап ал, ә аннан соң күңел ачарбыз, бәйрәм булгач... Сиңа нәрсә күбрәк ошый – чүмечме, әллә уклаумы?..



Виктор ФЁДОРОВ



Михаил ЛАРИЧЕВ



Вячеслав ШИЛОВ



Башкорт ядкар



Башкортның милли юморын тулысынча "Һәнәк" юмористик журналы гәүдәләндерә дип әйтергә була. Ул йөз ел бие диярлек үзенең битләрендә аның иң гүзәл үрнәкләрен жыеп, сайлап, бастырып килгән. Утыз ел дауамында журнал белән легендар шәхес Марсель Салимов житақчелек иткән. Ул — баш мөхәррир, язучы, драматург, күпсанлы премияләр лауреаты һәм мактаулы исемнәр иясе. Ә безнең өчен аның төп исеме — "Чаян"ның атказанган дуствы! Бүген ул бездә кунакта!

Марсель САЛИМОВ

КЫСКА ИТӘКЛЕ ДЕМОКРАТИЯ

Яз жите. Әбиләр туннарын салып ташлады, кызлар кендекләрен ачып йөри башлады. Күңелле!

Әле менә кыска итәкле кыз артыннан атлап барам. Шә-әп! Кызык, алдан караганда да шулай шәпме икән? Мин аны узып китәргә итәм, ләкин куып жита алмыйм. Без яшь чакта кызларның аяклары кыскарак була иде сыман... Озын аяклы кыз артыннан кызу-кызу атлыйм.

Ә минем арттан бер әби йөгәрә. Таныш кебек тә үзе, кайчандыр кайдадыр күргәнем бар шикелле. Минә тукта-тып, хәбәр тапшырырга исәбе. Надоел инде бу әбиләр! Сөйли башласалар, сүзләре бетми. Юри ныграк чабам. Ул исемемне әйтеп кычкара. Мин, ишетмәгән булып, тагын да тизрәк элдертам.

Капыл артымда гөрселдәп багана аудымыни. Борылып карасам, кайчандыр университетта бергә укыган чибәркәй, хәзер бөтенләй әбигә әйләнгән Фирүзә тротуарда аягын күтәрәп ята.

— Харап булды! — дип үрсәләнде ул. Мин аңа ярдәмгә ашыктым:
— Аягың сынды мәллә?
— Аяк кына булса...
— Кабыргаң сындымыни?
Ул, ачуланып:
Кабырга түгел, каблугым сынды, — дип, итегенәң үкчәсен күрсәтте.
— Аллага шөкер, — дидем, тынычланып, — кабыргаң исән икән.
— Кабырга сынса, ялганыр иде әле. Каблугым әрәм булды, — тип өзгәләнде Фирүзә. Еламый гына, бахыр.
Мин, аны жәлләп:
— Ашыкмаска кирәк иде, мондый тайгакта... — дигән идем, ул кызып китте:
— Ашыкма, имеш! Үзең бит озын аяклы кыз артыннан ашыкынып чабасың. Куып житаңлык тә түгел.
— Гафу ит, Фирүзәкәй, уйга бирелеп киткәнмен.
— Кызлар итәгенә карап, нәрсә уйлыйсың, картлач?
— Демократия турында баш ватам. Безнең демократия хатын-кыз итәге кебек бит. Йә аны бик нык тарайталар, йә чамасыз киңәйтәләр. Соңгы вакытта хакимият әһелләренең кырын эшләрен каплап торган япманы шактый күтәрделәр. Кыска итәкле кыз шикелле. Кем әйтмешли, кызлар итәкләрен кыскартмаса, аякларының кәкре икәннән белмәс тә идек.
— Кызык, әй, кимчелекләрне элек «Һәнәк»кә эләрә иде, хәзер — интернетка. Ниләр генә юк анда хәзер!
— Ачык сәясәтнең максаты шул бит, Фирүзәкәй: кәкрәне дә, төзнә дә яшермичә халыкка күрсәтү.
— Бер караганда, дәрәс инде. Әле менә авылга кайтып килдем. Дустым сөйләп торды: безнең башлык туган-тумачасы белән бергәләп районыбыздагы бар мөлкәтне прихватизацияләп бетерде, ди. Шул хакта анонимка язып, интернетка салам әле, ди.
— Салсын әйдә. Демократия булганда.
— Мин дә шулай дим шул. Демократия бит ул, үзең әйткәндәй, хатын-кыз итәге кебек. Әле мини, әле макси. Модасына карый...
— Нәкъ шулай! Фәкать мини белән макси арасында. Модала ничек кенә үзгәрмәсен, аны минидан югары күтәрәп тә, максидан түбән төшөрәп тә булмый.
Шулчак кыска итәкле кызын шортик кигән егет ко-чаклап алды һәм күккә чөйде. Кызының итәге корсагына шуып менде дә аның ялтыравык балдак кидерелгән кендеген каплады...
— Нәрсә, күзеңне чекрәйтеп торасың, оятсыз?! — дип жикеренде миңа Фирүзә. — Демократия күргәнең юкмыни? — Ул, үкчәсә төшкән итеген кулына тотып: — Күтәр мине! — диде. — Оекчан йөртмәссең бит яшьлек дуствыңны?! Хәтерәңдәме, студент чакта син мине дискотекадан ятакка кадар күтәрәп кайткан идең?
Демократиясез үткән яшьлегемне сагынып искә төшерсәм дә, ул чактагыдан ике-өч тапкырга авыррак Фирүзә әбиегезне күтәрергә батырчылык итмәдем.



БИСКВИТ

Әйе, ул көнне өстәмә тағын бер түтәл артык булгандыр. Ләкин кыш бугә көрәк сагынып яшаган бөтен алты сутый хужалары кебек, Әсма да ире белән таңнан коймага кадәр билән турайтмады. Арып-талган, ләкин бәхетле Әсма ул түтәлнең артык булганын иртәгесен генә аңлады. Аркасы бишенче көн тораташтай каткан хәлдә, хәтта кибеткә дә, исемлек тотып, ире берүзе генә йөри. Менә хәзер дә Әсма, күзлеген киеп, үскән баяларга уфтанып, алынган айберларне исемлек белән чектан чагыштырып утыра. Тик нәрсә бу? Хатын аптырашта калды. Чекта исемлеккә кертелмәгән ниндидер өч катлы бисквит бар иде. Бер данә. 550 сум. "Тә-ә-әк", — дип куйды ул. Элек, мәктәптә укыткан чагында, тәртипсезләнә башлаган теләсә кайсы сыйныф шым була иде. Ә инде Әсма Галиевна тактага кемне чакырырга икән, дип, журнал буйлап күзләрен йөгертә башласа, хәтта отличниклар да парта астына кереп качардай булалар иде. Башында уйлар бөтерелә башлады. Торт? Кемгә? Шундый баягә? Нишләп өйгә алып кайтмаган һәм кая яшергән? Нигә кайту белән гаражга чыгып йөгертә? Менә бит ничек килеп чыга, дип уйлады ул ярысы. Менә сиңа илле еллык тугрылык... Нишләргә инде хәзер? Берни аңлатмыйча куып чыгарыргамы? Алтмыш яшьлек күрше хатыны шатланыр иде. Ни дисәң дә, миннән ун яшыкә яшьрәк бит. Сөйләшмичә генә күзәтергәме? Ә аннан соң бәрәп үтерергәме? Ире утыз минут өйдә булмаган арада ул аны үтереп тә, терелтеп тә өлгерде, менә бәрәңгә күтәрәп, гараждан ул үзе кайтып керде.

— Нәрсә, бухгалтер, сдачаны тикшердеңме? — дип сорады ул елмаеп. Беләсәңме, күрше пекарняда нәрсә уйлап чыгарганнар. Алар икенче ишектән көнкүреш химиясе белән сәүдә италәр, ә тикшерүчеләр бәйләнмәсен өчен, чекка аны торт-мазар итеп төшерәләр. Мин менә 550 сумлык кер юу порошогы алдым...

ТРАКТИР



Илдар НӘФИЕВ

Бу бәндә
минем кесәмә
керде!

Мин анда
сүз артыннан гына
кереп чыктым!



...

Бер ир чибәр генә ханым белән танышкан, үзе турында сөйли башлый:

— Мин, әлбәтте, миллионер түгел, тик шулай да...

— Шулай да, — дип булдерә аны ханым, — икенче килгәндә миллионер дустаны ияртеп килергә онытма!



СӘНГАТЬ ШУКЛЫГЫ

Екатеринбургта Ельцин Үзәге сакчысы өстеннән суд дәвам итә. Узган елның декабрдә картиналар күргәзмәсен саклаган Александр Васильев, 1934 елда язылган Анна Липовскаяның «Өч фигура» картинасына күзләр ясаган. Третьяков галереясыннан алынган әсәр 75 млн. сумга иминиятләштерелгән булган. «Соавтор» үзенең күзләр ясау теләген ниндидер балалар соравы буенча эшләве белән аңлаткан.

ДЕПУТАТ БОМБАСЫ

Карелиядән килгән депутат Михаил Баев Санкт-Петербургтан Самарага оча торган авиарейска соңга калган. Самолетны тоткарлау өчен, халык ышанычлысы борттагы бомба турында хәбәр итүдән яхшырак нәрсә уйлап тапмаган. Шартлаткыч эзләгәндә ул тыныч кына үз урынын алачак һәм хокук саклау органнарына берәр ничек аңлатылачак дигән карарга килгән. Тик булып чыкмаган...

АУ

Красноярск өлкәсенең Ачинск шәһәрндәге суд приставы 28 яшьлек алимент түләмәүче ананы гадәти булмаган ысул белән эзләп тапкан. Хатын үз балаларына 200 мең сумнан артык бурычы була торып, яшеренеп яткан. Шул чакта пристав хәйләкәрлек белән эш иткән – ул социаль челтәрләрдә бурычлы хатын белән «танышкан» һәм аны очрашуга чакырган. Тегесе ризалашкан. Тик пристав букет урынына юлдан язган әнигә башкару кәгазен сузган, ә ресторан урынына бүлеккә барырга тәкъдим иткән.

МӘЧЕ – ПАТРИОТ ТҮГЕЛ

Курганның бер мәктәбдә укучы ата-аналарына мәчеләр һәм супергеройлар сурәтләнган көндәлекләр сатып алуны тыйганнар. Педагоглар фикеренчә, укучының төп документында бары тик дәүләт символикасы гына булырга тиеш. Төбәк мәгариф департаментында патриотик теләккә бәя бирмәгән, мәктәпләргә көндәлекне сайлау буенча беринди тәкъдимнәр дә бирелмәвен белдергәннәр.

Николай ВОРОНЦОВ





Михаил ЛАРИЧЕВ



Табиб – авыру ханымга:

- Авызыгызны шулкадәр ачмагыз.
- Тамагымыны карарга теләдегез бит.
- Эченә кереп карыйм димәдем ләбаса!

– Сәлам, Сания! Кайларда югалып йөрдең? Күптән күренмисең...

– Авырдым бит. Салкын тигән. Шуңа өйдән чыкмадым.

– Табибларга бардыңмы соң?

– Бардым. Бик күп дарулар яздылар. Барысын да өйгә алып кайткан идем, балалар: “Әни, син нишлесең? Бу даруларның ярамаганны күп бит”, – диделәр. Алай да, эчеп карадым. Килешмәде.

– Ничек килешмәде?

– Берсе эчнә жибәрә. Икенчесе – киресенчә. Өченчесеннән баш авырта. Хәлне бетерә. Аннары тән кычыта башлады...

– Инде нишләдең?

– Балаларым бүтән дарулар алып кайтты. “Менә шуларны эч, аларның файдасы булыр”, – дип. Дөресен әйткәндә, табиб язган даруларга болай да ышанып бетим. Белеп бетермиләр алар кемгә нәрсә кирәген.

– Ничек белмәсеннәр инде, табиб бит алар. Шуңа укыганнар.

– Укыганнардыр да... Менә бер мисал китерәм. Элегрәк яңа медицина үзгә ачылганын ишетеп, шунда барырга булдым. Дөрес, яхшы тикшерделәр. Булган-булмаган авыруларны да таптылар. Яхшы дарулар киңәш

Психиатр үзенә каралырга килгән ханымнан сорый:
– Әйтегез ала, сезнең гаиләдә бөөкләк өяңгә белән авыручы юкмы?
– Бар. Кайчагында ирем үзен гаилә башлыгы итеп тоя башлый.

Виктор ФЁДОРОВ



Гүзәл СӨНГАТУЛЛИНА

Киңәш...

иттеләр. Рәхмәт яугыры! Аннары аларның язучылары белән үзбездә табибга килдем. Ул озак кына карап утырды да:

– Апа, тагын берәр жиргә барсаң, аннан һәрвакыт миңа кил, яме? – ди. Ә үзе шул арада миңа киңәш ителгән дару исемнәрен үзенә күчереп утыра.

Аптыраган идем аңа. Күпмедер вакыттан күрше хатыннары белән ишегалдында сөйләшеп утырабыз. Шунда дарулар турында сүз чыкты. Безнең табиб барысына да миңа киңәш иткән даруларны бирә башлаган икән.

– Әкәмәт!

– Әйе! Күршеләргә күргәнемне сөйләп бирдем. Менә шундый хәлләр...

– Син балалар дару алып кайтты дигән идең. Кайсысы ярдам итте соң?

– Ул даруларда да шул ук побочный эффект күп булып чыкты.

– Соң, нәрсә белән дәваландың соң? Кайсы даруларны эчеп?

– Берсен дә эчмәдем. Үлән чәйләре кулландым, сөт кайтатып эчтем. Авыруым үзеннән-үзе үтте дә китте.

Ютәл дә бит шулай: дәвалансаң – ике атнадан, дәваланмасаң унбиш көннән бетә.

ШУЛАЙ ИТМИ БУЛМЫЙ...

Ришвәтче турында юмореска яздым. Басырлар
дип өмет итмичә, аны шәһәр газетасына җибәрдем.
Озакламый мине редакторы чакырды.

– Үткен изылган! Мондый нарсылар безгә бик тә кирәк! – дип, кулы белән муенына сызып күрсәтте. – Ләкин юмореска бит... Үзегез беләсез, бик вак һәм житди жанр түгел... Безнең газетәгә мәгънәле әсәр кирәк! Эчталеген киңәйтебрак язарга тырышыгыз! – диде.

Мин тырышыбрак, киңайтебрәк яздым да, аны бастырып та чыгардылар. Тиздән моңа "Әдәби ялкын" журналы игътибар биргәнә мағлұм булды.

– Яшеримм, сез аларны шактый яхшы "пешергәнсез"! – дип мактады баш мөхәррирләр, бармагын түшәмгә таба күнәлтте. – Минем бу әйбәрегебезне үземдә дә күрәсем килә, ләкин, белгәнгезчә, безнең журналыбыз абруйлы. Без повесть югарылыгында фикер йөртәбез. Моңа яңа геройлар өстәп, сюжет күнәлешен катлауландырып, эчтәлеген бауту мөһимлеген арттыру кирәк... һәм берниндә дә төрттүр, хыялдау булырга тиеш түгел. Әдәбият – житдилекке ярат!

Мин повесть язарга тотындым – өстәдем, тирәнәйттем, көлмәдем һәм чәметмәдем. Журналда повесть чыкканнан соң мине театр режиссеры эзләп тапты.

– Сезнең повестьны укыдым. Әйтәсем килә, сез үзегезнең талантыгызны файдалы итеп кулланмыйсыз... – диде.

– Аңламадым? – дидем, аптырап.

– Мəнə сєз пəвєст ɣəгəнсыз. Ə пəвєст нəрсə ул? Укыйсың да, онытыла! Ə пьесада житдилек Һəм озакка калырылгыз мəгəнə. Пəвєстегизне драма-га əйлəндерегиз! Мəхəббəт сюжетын булдырырга онытмəгыз... Кирəк нəрсə... бик тə...

Мәхәббәт дигәндә, анысына оста инде мин. Эшләдем. Тиздән хәзерге тормыш белән сугарылган драма әсәре сәхнәләргә менде. Икенче көн иртәсендәгә телефон шалтыравы "Три Бз" телекомпаниясеннән иде.

– Без криминаль телесерия материал эзлибиз. Сизнең пьесаның эчталеге сценарийга бик яхшы ята, ләкин шуңа бер-ике үтереш эпизоды, көчләү күренеше кертсәк, бигрәк тә яхшы булыр иде. Һәм дә берәр маньяк, погонлы убырлылар, закондагы бурлар... Тагын шундыйрак нәрсәләр...

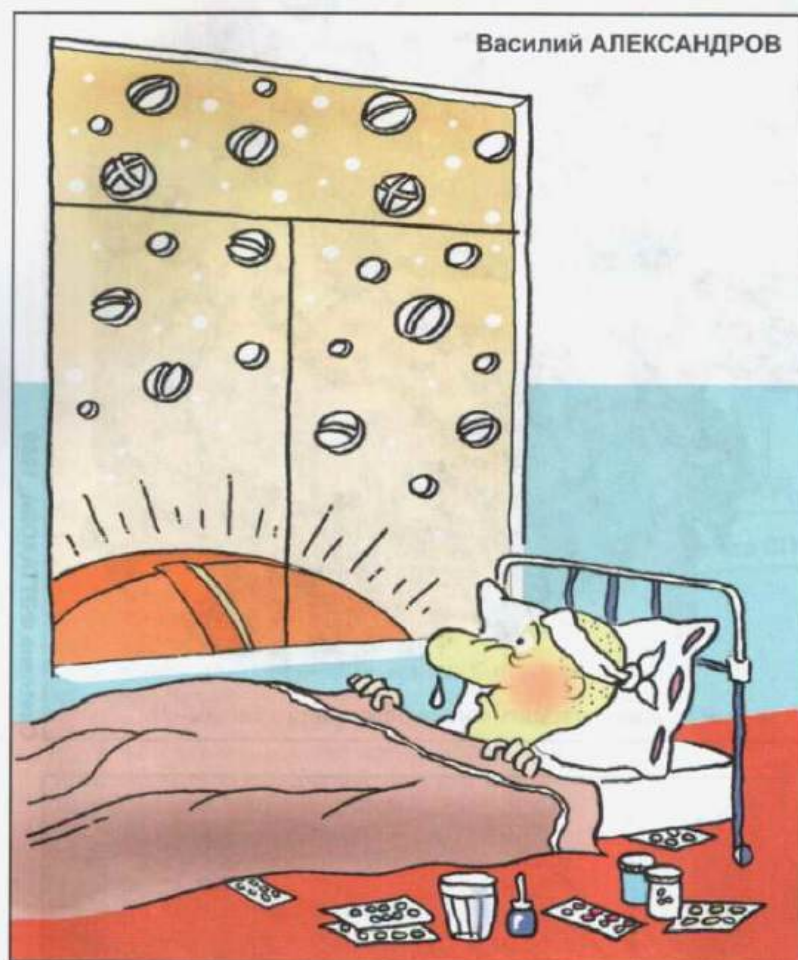
– Ә юмор мәсыләсән өстәсәк ничегрәк? – дил сорап куйдым мин, күптән түгел генә язган юморескамны искә төшөрәп.

– Аллам сакласын! – дигән кире фикер яңгырады телефонның теге башыннан. – Безгә хәзер мазәк белән шөгыльләну кирәкми – абруй, дәрәжәне саклау аһәмиятлерәк...

Аңлашыла да кебек... Яна сценарий язарга утырдым. Ләкин башымда элеккеге юморескам кайный. Эзләп таптым да, берничә жөмлөсөн үзгәртеп, электронка аша журналларына җибәрдәм. Жавап тиз килде: "Игътибарыгыз өчен рахмәт... Ләкин кызганыч... Үзегез беләсез... Хәер, "Үткәннәргә карый кыярылып" сәхифәсенә бирергә жай табып була..."

– Чукунып китегез! – дидем дә, – Бүген безнең өчен сәнгатьә аһәмиятлесе – криминаль телесе-риал! – дип язып куйдым.

Һәм әлеге дә баягы пьесама киллерлар, жыен
бозык жаннар, закондагы погонлы хәшәрәтләр ту-
тырып, канәгать калдым.



Алмаз ХӘМЗИН

КӘКРЕ КАЕН

Үткәндә-киткәндә, тәрәздән тышка караганда гел искә төшә ул миңа. 43 яшем тулып, гомер буге тулай торакларда яшәп, сукбай хәлендә кунар урын тапмаган чакларда, институтларда укып йөргәндә, өйләнәп, гаилә корып, балалар тугач килдә бу бәхет миңа – фатирлы булу. Ниһаять, ишегемне бикләп чыгардай ачкычым бар иде кесәмдә. Мин аның төбенә тузан суырткычымның тузанын түгә идем. Ник дисәгез, ул сазлык киптерергә жәеләп, күп катлы йортлар салынган комлыкка барлыкка килгән каен үсентесе иде. Ичмасам, төбендә кара туфраклы жир барлыкка килер дип уйладым үземчә. Кая барсам да, пакетка тутырып, кара жир дә ташыйм шунда. Ниһә шуны киртәләп куймадым икән?.. Таптап та киткәлиләр иде бит... Каерысы да чәйнәлә кайчакта – минем кебек кызганучылар да бар барын... Машиналы кешеләр дә күбәйгәч, урын тарайды үзенә. Күздән дә югалгалый, аралап табам тагын – исән икән. Кышын кар күмеп китә. Язын исән калып чыгуына өмет юк. Карыйсың, тагын калка: бөрешеп беткән, барлы-юклы ботаклары да сынган. Бер метрлы иде бит – житмеш сантиметрга калган. Әй, каенкай, быел халга килә алмассың инде, дим. Боегып, сабуллашып китеп барам. Байтак вакыт үтте, өйдә тузан суыртырга да вакыт житми. Мәшәкәт бәтәмени бу дөньяда?.. Эштә тыгызлык, балалар – берсе мәктәптә, икесе дөтсадта – алып кайтырга, илтәп куярга; концертлар: кич китәсең, иртән кайтасың, йә атналар буге гастрольләр. Шулай итми булмый – тормышның очын очка ялгарга кирәк. Телевизорда гел "алга барабыз!" диләр. Ә мин дөнья куам – үземчә яшим. Ижәт итәм, дан казанам, янәмәсе... Илдә "перестройка". "Һәр кешегә – аерым фатир!" – дигән иделәр бит. Булыр микән инде ул? Коммунизм төзүне ташлаганнар икән. Минем үз эшем. Халыкка рухи тазалык бирү! Шул яктан игелек кылу – әйбәт ният бит! Көн-төн чабам. Күпләр миңа иярә! Шәрәфи, Шамкай, Хәлим Жәләйләр, Рәшит Сабиловлар! Әйе, зыялы юмор-сатира кирәк кешеләргә! Безнең максат шул булырга тиеш! Баксаң, шул арада илнең идеологиясе беткән икән бит... Ә без, ертылып, халкыбызны уйлап йөрибез – кирәк түгел икәнбез лә... – махлуклар...

Байтак вакытлар үткән – дөньялар үзгәргән, безгә дә 30–40 яшь өстәлгән. Заманында, Кремль күренеп торачак дип сатылган йортлар, күбрәк катлы йортлар эчәндә күмеләп калган. Тирә-юньне ямьләндереп жәеләп яткан матур күлләр югалган. Безнең яндагысына да ике кешенең гомерен йомып, су төбенә алып, хәзер ком жәеләп юл салынган. Ә каен, әлегә дә баягы каен, кәкрәеп кенә булса да үсеп, ботакларын бишенче катка хәтле үрләтәп, һаман күккә омтыла...

Мин аңа карап, үземнең үтәп бара торган гомеремне уйлыйм. Икебез нәкъ бертөсле икәнбез бит...



– Димәк, әбине васыять кәгазе белән бергә ашадың?!

Светлана ФЭТТАХОВА, 1989



Вячеслав БИБИШЕВ, 1998



Ә МЕНӘ ТАГЫН БЕР МӘЗӘК

• • •
– Кадерлем, мин балалар көтәргә әзер.
– Ә мин – юк!
– Берни эшләп булмый. Жәй үтте. Аларны авылдан алып килергә кирәк.

• • •
Оныгы – бабасына:
– Бабай, 10 мең биреп тор әле миңа пенсияңнан. Мин сиңа үземнекенән кайтарымын.

• • •
Кибеттә.
– Миңа өч шешә аракы.
– Паспортыгызны бирегезче.
– Мин кредитка алмыйм, минем бөтен акчам үзем белән.

• • •
Элек салым инспекциясенә йөрер өчен иске киёмнәремне саклый идем. Ә хәзер – теш табибына бару өчен тотам.

• • •
– Ярты гомеремне мин утырып уздырдым.
– Зонадамы?
– Юк, компьютер каршында.

• • •
Шеф үзенең урынбасарына мөрәжәгать итә:

– Сөз минем фирмамда инде 10 елдан артык эшлисез һәм беркайчан да хезмәт хакын арттыру турында сүз кузгатмадыгыз. Сөз хәзер нинди яшерен эшләр майтарасыз?

• • •
– Минем кулга алыгыз! – дип кычкыра бер ир полицейскийга. – Мин хатынымның башына кәстрүл белән бәрдем!..
– Ул каты жәрәхәтләндеме?
– Юк, ул хәзер минем арттан куып килә!

• • •
– Берничек тә прессны ныгыта алмыйм.
– Нигә?
– Уңайлы вакыт таба алмыйм: йә ашау вакытына туры килә, йә әле генә ашаган чак.

• • •
Мошенниклардан хат килә. Язганнар: һәр ай саен безгә акча бир, ә без аны 65 яшенә җиткәч кире кайтара башлыйбыз. Моннан да мәгънәсез алдауны минем беркайчан очратканым булмады.

• • •
– Улым, “Совет көнкүреш музеена” барасың киләме?
– Әти, бакчабызга бүтән барасым килми!



Александр ШУЛЬПИНОВ



Валентин ДРУЖИНИН





БӨКЕЛЕ ЯШӘШ

Кадерле "Чаян"! Акрын йөрсәң – ераккарак барырсың. Безнең бу очракта – билгеләнгән урыннан. Биектаудагы "Ак аллея" торак комплексы төзелеше Наратлы һәм үзәк – Зур Кызыл урамындагы хәрәкәтне тулысынча туктатты. Әле бит андагы йортларда барлык фатирларда кешеләр яшәми да. Хәзер, Казанга бару өчен сәгатьләр буенча бөкедә утырырга туры килә: башта бистәдә, аннан соң шәһәргә житәр алдыннан. Күрәсен, Салмачи һәм Салават Күпере тәҗрибәсе берәүгә дә сабак бирмәде. Наман шул тырмага басабыз түгелме? Мондый хәл килеп чыгасы көн кебек ачык иде бит – юлларның машина сыйдырышлыгын берәү дә исәпләми шул. Төзиләр дә качалар – "бездән соң ник шунда су басып китми", диләрдер...

Биектау бистәсендә яшәүчеләр.

Аңлашылмаган ысул

Хөрмәтле редакция! һәрберебезгә мәгълүм, ремонт ясау – мәшәкатьле һәм эчпоштыргыч эш. Житмәсә, кайчагында әле бик та тончыгышлы исле. Чистай һәм Амирхан урамнары киселешендә башланган ремонт эшләре һаман давам итә. Менә шул вакыттан бирле якин-тирәдәге йортларда яшәүчеләр сасы истән иза чигәләр. Чистай урамындагы 82, 72, 74 нче йортларның подвалында сәер исле су тышка чыгып, газоннарга жәелде, тротуарлардан һәм юллардан ага. Тәрәзәләргә ача торган түгел. Урамга чыгып, берәз йөрөп керим дисәң – респиратор кирәк.

"Водоканалда" ремонт эшләре график буенча үтәлеп бара, дип аңлаталар. Заманча технология белән, барлык ысуллар кулланылып, диләр. Яңача эшләү алымы, кирәкле гамәлләрне йортлардагы суны туктатмыйча башкарырга мөмкинлек бирә, дип сөендерәләр. Бу "сөендерү" инде ел буена сузылды. Бәлки, искечәрәк эшләү кулайрактыр дигән уй керә күңелгә һәм чыкмый интелектәрә!..

И. БАРУКИНА

КАЗАН

Александр АЛЁШИН



Валентин ДУБИНИН





Шамил ХӘЛИЛУЛЛОВ



Николай ВОРОНЦОВ



Рәшит ЗӘКИЕВкә – 85!



Рәшит Зәкиев исеме, заманында Ленин һәм партия шикелле, "Чаян"нан аерылгысыз булды. Бу гаҗәп түгел, чөнки ул 30 елдан артык бөтен илгә дан тоткан юмор һәм сатира журналын житақладе. Житақчелек эше белән генә чикләнмичә, Рәшит Кәрипович профессиональ журналист, шагыйрь, хикәяче буларак, үз ижаты белән дә басмабызны баептып килде. Басынкы, тыныч холыклы кеше – ул илдәге иң катлаулы елларда, дөньяның асты-өскә килгәндә дә журналы саклап кала алды. Безнең күбегебез аның тарафыннан эшкә кабул ителгән, ул туплаган команда кешеләре, һәм бүген дә ул күрсәткән юлдан тайпылмаска тырышабыз. Юбилеегыз белән, Рәшит Кәрипович!

...
Бу яшылек елларым, сагыныр елларым
Томанга төренеп югала.
Кайтмыйлар кирегә барыбер,
Күңелем, моңайма, моңайма.
Дөньяның әйбәтен, ямаңын
Сиңа да сынарга язган бит.
Абынсаң, ялгышсаң, тор да син,
Берни дә булмаган сыман ит.
Барасы, ачасы йолдызым
Еракта, еракта нурлана.
Нигә соң шулкадәр ешкынлы,
Ешкынлы шулкадәр нигә соң,
Мин үтә торган бу урманнар?
Чыдармын барсына, барсына,
Язмышым, син кайдан урама,
Авырны, яманны жиңәрмен,
Жиңәрмен авырны, яманны, –
Мин әзер иң кыен юлларга.

60 нчы еллар

МАССАЖ

Хәмайгә массаж ясыйлар,
Уалар каткан билен.
Аркасына пудра сибеп,
Кул янтыгы белән төеп,
Куалар сырхау жилен.

Йөзтүбән ята Хәммәтдин,
Мактап массажчы кулын.
Шифасына өмет кылып,
Рәхәттеннән онытылып,
Чак ала теге тынын.

Атна түгел, айлап йөрдә –
Бил һаман каткан көйгә.
Эш чыкмагач, түзеп-түзеп,
Массажыннан өмет өзеп,
Атлады сырхау өйгә.

Сәбәбен айткәч беркөнне,
Калды бит Хәмай өнсез:
Ялагай биле массаждан
Тураймый икән, юньсез...

80 нче еллар

“Без өйләнгәч, төн кыскарды”.

– Ничек инде? Жәй көне төн болай да кыска була бит. Сөз үзегез жиләкләр пешкән чакта тормыш корып жибәрдек, дисез.

– Син уйлаганча түгел шул ул, энекәш, – диде Галим абый.

– Алайса тыңлайбыз, – дидек без, аңа якынара килеп.

– Узган гасырның 80 нче елларыннан, Совет заманынан ук башлайм инде алайса. 1984 елда мине юллама буенча Казан артындагы бер район газетасына эшкә жибәрделәр. Бер елдан соң баш мөхәррир урынбасары лаеклы ялга китә икән. Минне шушы урынга әзерләргә тиешләр. Әлеге тәржемәчә-хәбәрчә вазыйфасында. Ул чакта иң зур пенсия – “шахтер пенсиясе” саналып киленде. Ул – 120 сум. Стажы, эшләгән акча күләме тиешле биеклеккә житсә, моңа тагын 12 сум өстәлә икән. Минем “шеф” та шуңа омыла. Тик айлык хезмәт хақы 300 дән артып китсә өчен, окладтан тыш, тагын 130 сум гонорар эшләргә тиеш булып чыга. Моңа ирешү өчен көн-төн эшләргә, айга уника сан чыккан район газетасының һәрберсенә икешәр-өчәр саллыгына язмалар урнаштырып барырга кирәк. Редакторат тарафыннан кайбер нәрсәләргә “күз йомган” очрак та булмый калмагандыр инде. Монда бернинди криминал юк үзе. Бүген – ул, иртәгә – син, дигән күзлектән чыгып, алдан килешенеп эшләп торган гамәл бу. Дөрес, башка хезмәткәрләргә бер ел биек кысылыбрак яшарга туры килә инде анысы. Ярар, куш. Шулай алым белән әүвәл Галим абыйны, икенче елны Петр дәдәйне лаеклы ялга озаттык. Абыйлар бик канәгать булып, безгә дә шундый бәхетле көннәргә күрергә, иң зур пенсияләргә белән чыгарга язсын, дип, күз яшьләре белән жылы теләкләрен ирештерделәр. Еллар үтте. Район газетасыннан китеп, икенче жирдә эшләсәк та, әлеге матур уйлар бер онытылып, бер искә төшеп дигәндәй, күңелне һаман бимазалап торды. Баксаң, республика газеталарында һәм мин эшли торган журналда да бу традиция давам итә икән. Акрын гына минем дә пенсиягә чыгар вакытым якынлашты. Тагын биш-алты елдан мине дә күккә чөпчәкләр, акчага күмәчәкләр, “пирамида”ның түбәсендә син, син, син, диячәкләр! Әнә шундый уйлар белән сөенә-сөенә эшләп йөргән көннәргә берсендә “Татмедиа” оеша дигән хәбәр килде... һәм оешты... һәм барлык редакцияләргә үз канаты астына алып, матур гына эшләп та китте. Без ничек эшләгән булсак, шулай эшләп йөрибез. Хисапчылар гына берләште. Алар каядыр өстәгә катта утыралар дип ишеттем. Бер... ике ел үтте. Менә без



дә 58 яшьне тутырдык, Аллага шөкер! Аннары... күп калмый инде. Теге “шахтер пенсиясе” күңелне бимазалап тора дигән идем бит әле. Тукталып, мин әйтәм, белешә торыйм, дип, бухгалтериягә кагылып чыгарга булдым. Ишекне ачып булмаларена кәргән идем, компьютерларыннан күтәрелеп, миңа дүрт кыз карады. Әйтерсез дүрт игезәк. Сайлап жыйсаң да болай ук булмас. Алпан-тилпән атлап йөрүче хисапчыларны гына күрергә күнеккән минем күз әлеге манзараны ялгыш күрсәтә дисәм... Мин нәрсәгә кәргәнәмне искә төшерергә омытылып басып торганда: “Сөз кайсы редакциядән?” дигән ягымлы тавыш айнытып жибәрде.

– Алайса сөз – миңа.

Мин тәрәзә янында утыручы туташ каршына килеп бастым да аның үтә сыек зәңгәр күзләренә бактым.

– Әйе, тыңлайым, абый.

– Мин...миңа...миңа уртача хезмәт хақы турында белешмә кирәк иде. “По месту требования”. Интуицияне әйт син, хәтерне... Балалар бәләкәй чакта жанга тигән “жөмләне” моментында искә төшерүен кара.

Йөрәгемне “учыма тотып” дигәндәй, булмаган чыктым да стенага сөялдем. Тиз генә китеп барырга аяклар атламый идеме шунда. Берәздән ишек ачылды, аннан теге сыек зәңгәр күзләре кыз чыгып, бер мизгел миңа карап торды да:

– Абый, сөз авырмыйсызмы? – дип сорады.

– Юк, юк, димәкче идем, тел әйләнмәде.

Баш кагып кына аңлатырга туры килде.

Кичке якта, вәгъдә ителгәнчә, сыек зәңгәр күз миңа уртача хезмәт хақы турындагы белешмәне төшереп бирде. Анда айлык хезмәт хақы 25 мең дип язылган иде. Бу суммадан күпме пенсия акчасы чыгасын уйларга батырчылыгым житмәде...

Аннары айлар, берәр ел үттеме шунда, мөһим түгел, пенсиягә чыгу яшен биш елга арттырып куйдылар. Минем “хыялый баш” моңысын ук көтмәгән иде. Бик озак аңгыраеп йөредем. “Без өйләнгәч төн кыскарды” дигән әйтем-мәкальнең мәгънәсен мин шулай итеп аңлатып идем. Ярар инде, дим, килешми ни эшлисез, ил белән бит, дим. Ашханәгә төшкәч, ерактан гына теге сыек зәңгәр күзләргә карап-карап куям. Тиранда шундыйлар эшләгәндә ялга китәсе киләмени ул... Их, берни белмисез сез, егетләр, дип, Галим абый хикәясен тәмамлады. Аннары: “Сөзнең эш беткән булса, минеке башлана гына әле. Мәкалә язасы бар”, – дип, өенә кереп китте. Ә без, яшьләр, мәданият йортына юналдек.



САТИРА ҺӘМ ЮМОР ЖУРНАЛЫ

1923 елдан чыга.

№ 10 (1923) октябрь 2022

Баш редактор:

Р. И. ХАЛИЛҮЛЛОВ

Баш рәссам: А. АЛЕШИН

Баш редактор урынбасары: Г. ЗАМАЛДИНОВА

Үсеш бүлеге: П. СТАРОВОЕРОВ

Редакторлар: Р. АБЗАЛОВ,

Л. САФИУЛЛИНА, А. ХӘМЗИН

Сайт редакторы: Л. АХМӘТОВА

Корреспондент: Г. СӨНГӘТУЛЛИНА

Дизайнер: Л. ФӘЛӘХОВА

Учредителе һәм нәшер итүчесе

«ТАТМЕДИА»

акционерлык җәмгыяте.

420047, Казан шәһәре,

Академическая урамы, 2

Матбугат һәм массакүләм

коммуникацияләре агентлыгы

ярдәмдә оештырылган.

Журнал

Роскомнадзор идарәсәндә теркалда.

Теркәлү саны һәм вакыты:

ПИ № ФС77-44364, 23 март, 2011 ел.

«Журналга «Почта России» каталогы,

йә <https://podpiska.pochta.ru> онлайн аша

языла алалар.

Язылу индекслары:

РТ – П2438 (тат), П2440 (рус);

РФ – П7088 (тат), П7087 (рус).

Редакция материалларны авторларның ризалыгынан башка редакцияләү-төзәтү хокукына ия.

«ТАТМЕДИА» АЖ филиалы «Идел-Пресс»

типографиясендә басылды.

Басылып чыгу: 01.10.2022 ел.

Тираж – 2520 Заказ О-2838

Редакциянең адресы: 420066,

Казан, Декабристлар ур., 2.

Белешмәләр өчен телефоннар:

(843) 222-06-00, 222-05-54.

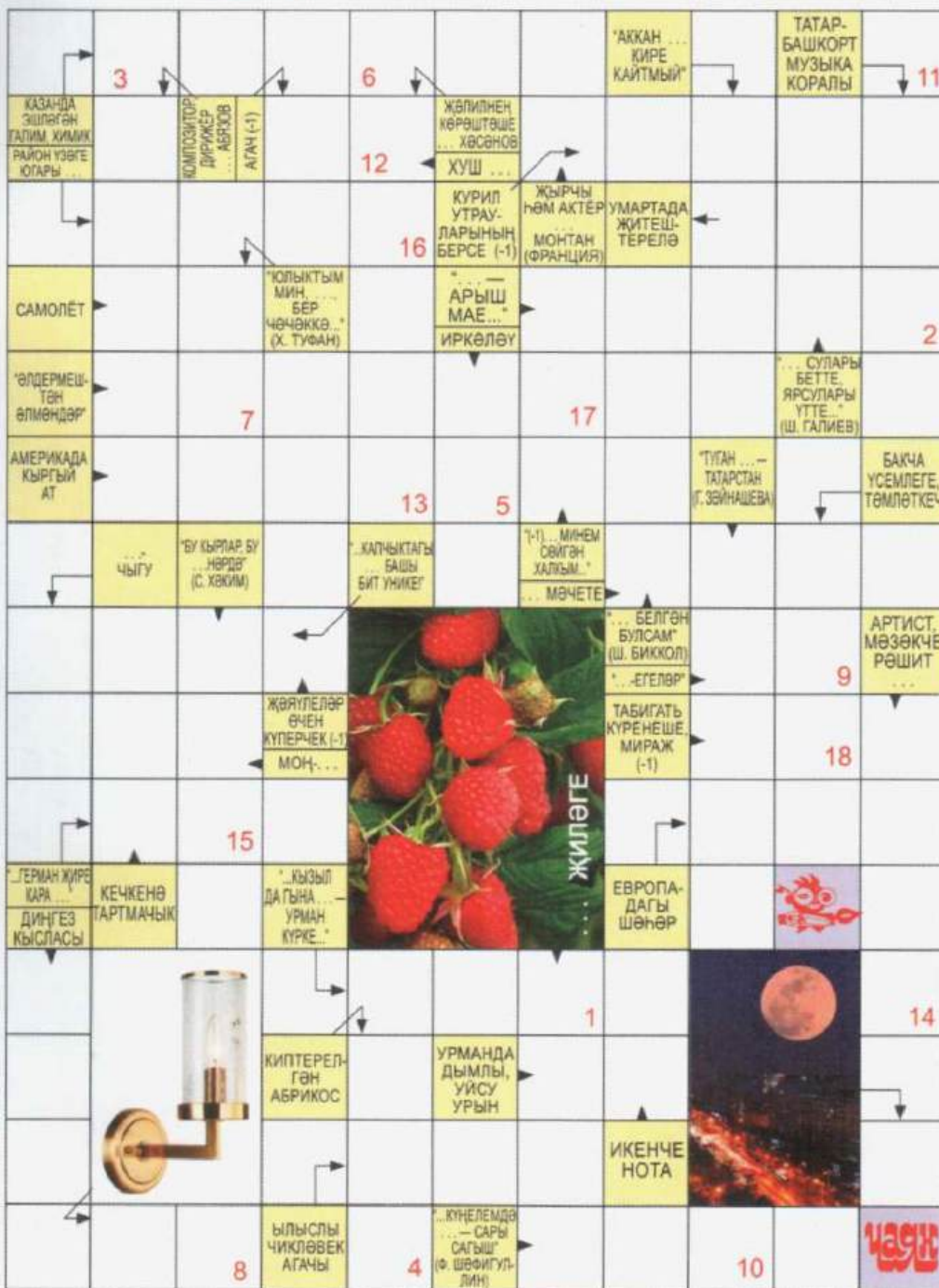
E-mail: chayan@bk.ru

Сайт: chayan-journal.ru

Бәясә ирекле

16+

Уйна да, уйла да!



Ринат АБЗАЛОВ төзәде



1. Ни өчен эштәге соңгы сәгатьләр кайберәүләр өчен иң авыры?
2. Мәзәкләрне күп белү ни өчен начар?
3. Нигә хатын-кызлар коллективында эшләве авыр санала?
4. Ял итү эштән нәрсә белән аерыла?
5. Украина борщын, французларның суган шулпасын һәм алманнарның сосискаларын нәрсәсез әзерләп булмый?
6. Әгәр эшегез – яшәвегезнең мәгънәсе икән – бу нәрсәне аңлата?
7. Өйланешүнең хәвефлегенә нәрсәдә?

ҖАВАПЛАР

1. Чакырылган эшкә килгән кеше. 2. Күпчелек. 3. Күпчелек. 4. Иң. 5. Күпчелек. 6. Күпчелек. 7. Күпчелек. 8. Күпчелек. 9. Күпчелек. 10. Күпчелек. 11. Күпчелек. 12. Күпчелек. 13. Күпчелек. 14. Күпчелек. 15. Күпчелек. 16. Күпчелек. 17. Күпчелек. 18. Күпчелек.

Сынамышларны Гүзәл СӨНГАТУЛЛИНА әзерләде.

Чаянвордны чишегез, номерланган шакмакларда жыр-исемен укыгыз. Журналыбызның 9 нчы санында басылган чаянвордның тикшерү сүзе – «КЫР КАЗЛАРЫ АРТЫННА»

Беренче булып дөрөс җавап жибәрделәр:

Г. БАҖАВЕТДИНОВ (Чаллы),
Г. ИДРИСОВА (Биектау),
С. ШӘЙХУЛЛИН (Казан).

Жиңүчебез –
Чаллыдан

Гали БАҖАВЕТДИНОВ!



Валерий Тарасенкодан
КӨЗГЕ СƏЛАМ

